

środa, 15.02.2023

Sobór i Synod

Synod

Synodem (gr. synodos oznacza „wspólną drogę, wspólne maszerowanie”) nazywa się w Kościele katolickim każde zgromadzenie duchownych, którego zadaniem jest omówienie działalności Kościoła. Rozróżnia się synody:

- - diecezjalne (zwoływane przez biskupa);
- - prowincjonalne (zwoływane przez arcybiskupa metropolitę; inaczej: metropolitarne);
- - plenarne (zebranie przedstawicieli duchowieństwa całego kraju; inaczej: ogólnokrajowe)

Synodem jest również sobór powszechny jako zgromadzenie Kolegium Biskupów ze wszystkich krajów pod przewodnictwem papieża.

Ponadto przy papieżu działa instytucja doradcza zwana Synodem Biskupów. Została ona ustanowiona na Soborze Watykańskim II. Synod Biskupów ma charakter stały i jest zwoływany co jakiś czas przez Ojca Świętego, któremu bezpośrednio podlega. Jego celem jest podtrzymywanie kolegalnej jedności między biskupami, a papieżem przez wspieranie go radą w sprawach wiary, obyczajów i dyscypliny kościelnej. Zebrani biskupi, wybrani z różnych regionów świata, wspólnie rozważają współczesne problemy związane z działalnością Kościoła.

—

Sobór

Soborem powszechnym (łac. Concilium Oecumenicum) nazywa się uroczyste zgromadzenie Kolegium Biskupów ze wszystkich krajów oraz innych przedstawicieli Kościoła katolickiego, obradujące pod przewodnictwem papieża lub jego przedstawiciela – legata. Obrady te dotyczą takich zagadnień jak: doktryna religijna, organizacja i dyscypliny kościelna.

Sama instytucja soborów powszechnych nawiązuje do soboru apostolskiego w Jerozolimie (48-49), na którym to spotkaniu rozstrzygnięto, że chrześcijanie nawróceni z pogaństwa nie muszą już dłużej poddawać się przepisom prawa żydowskiego.

Pierwszym soborem powszechnym był Sobór Nicejski w 325 r. W świetle nauczania Kościoła Katolickiego do dnia dzisiejszego odbyło się 21 takich uroczystych zgromadzeń Kolegium Biskupów, a ostatnie miało miejsce w Watykanie w latach 1962-65 (II Sobór Watykański). Należy zaznaczyć, że Kościoły prawosławne i protestanckie uznają tylko pierwszych 7 soborów, czyli za ostatni uważają II Sobór Nicejski z 787 r.

Prawo głosu na soborach powszechnych Kościoła katolickiego mają: kardynałowie, patriarchowie, biskupi ordynariusze i przełożeni zakonów, a także zaproszeni biskupi tytularni. Wszystkie uchwały zatwierdza Ojciec Święty, który jest nieomylny (dogmat o nieomyślności

		Nestorianie: Maryja				
3	<u>Efez</u>	<u>431</u>	<p>jest "Matką Chrystusa" ale nie powinna nosić tytułu "Matka Boga". 2 natury: boska i ludzka i 2 osoby: boska i ludzka</p> <p>Monofizyci: Jezus był Bogiem i człowiekiem, ale ma tylko "jedną naturę"; Jego boskość całkowicie zastąpiła naturę ludzką</p>	<p>Maryja tradycyjnie i właściwie nazywana jest "Matką Boga"; Jezus ma naturę boską i ludzką, zjednoczone w jednej Osobie Syna Bożego</p> <p>Ziemski Jezus był w pełni Bogiem i w pełni człowiekiem; Jego dwie natury i dwie wole były doskonale zjednoczone w jednej Osobie Logosu</p>	200+	<p>Cyryl z Aleksandrii</p> <p>Papież Celestyn I</p>
4	<u>Chalcedon</u>	<u>451</u>			Ok. 600	Papież Leon Wielki
5	<u>Konstantynopol II</u>	<u>553</u>	<p>Błędy Orygenesesa, Teodoreta, Teodora z Mopsuestii i Ibas z Edessy</p>	<p>Nauka 4 pierwszych Soborów, zwłaszcza Chalcedonu</p>	~165	<p>Papież Wigiliusz</p> <p>Cesarz Justynian</p>
6	<u>Konstantynopol III</u>	<u>680-681</u>	<p>Monoteletyzm: Chrystus ma tylko jedną, boską wolę</p>	<p>Chrystus ma zarówno wolę boską jak ludzką</p>	~175	<p>Sw. Maksym Wyznawca</p> <p>Papieże: Marcin I I Agaton</p>
7	<u>Nicea II</u>	<u>787</u>	<p>Ikonoclazm: wszystkie obrazy powinny zostać zniszczone</p>	<p>Cześć ikon i obrazów jest dozwolona</p>	300+	<p>Sw. Jan Damasceński</p> <p>Cesarzowa Irena</p>
8	<u>Konstantynopol IV</u>	<u>869</u>	<p>Schisma Focjusza: obrońcy i przeciwnicy biskupa Focjusza</p>	<p>Ostatecznie nie został uznany. Po nim na Wschodzie nie odbył się żaden inny Sobór.</p>	~110	Papież Adrian II

<u>#</u>	<u>Nazwa Soboru</u> <u>/ Miejsce</u>	<u>Data</u>	<u>Główne tematy/ decyzje</u>	<u>Uczestnicy</u>	<u>Przewodniczący Papież</u>
<u>9</u>	<u>Laterański I</u>	<u>1123</u>	Koniec praktyki inwestytury; początek reform; wezwanie do krucjat	~900	Kalikst II
<u>10</u>	<u>Laterański II</u>	<u>1139</u>	Potępienie błędów Arnolda z Bresci	~1000	Innocenty II
<u>11</u>	<u>Laterański III</u>	<u>1179</u>	Potępienie albingensów i waldensów; reforma moralna w Kościele	~300	Aleksander III
<u>12</u>	<u>Laterański IV</u>	<u>1215</u>	Ponowne potępienie albingensów i innych; ponad 70 dekretów reformy Kościoła	~1300	Innocenty III
<u>13</u>	<u>Lyoński I</u>	<u>1245</u>	Ekskomunika cesarza Fryderyka, ponowne wezwanie do krucjat	~140	Innocenty IV
<u>14</u>	<u>Lyoński II</u>	<u>1274</u>	Czasowa unia Greków i łaciników; reguły wyboru papieży	~1500	Grzegorz X
<u>15</u>	<u>Vienne</u>	<u>1311-13</u>	Problem Templariuszy, beginów i innych grup; plany krucjat, reforma formacji kleru	~300	Klemens V
<u>16</u>	<u>Konstancja</u>	<u>1414-18</u>	Koniec schizmy zachodniej, wybór papieża Marcina V, dekrety przeciw Johnowi Wicliffowi i Janowi Husowi.	?	Grzegorz XI

		Problem w Czechach, próba		
<u>17</u>	<u>Bazylea (i Ferrara - Florencja)</u>	<u>1431-39</u>	zjednoczenia z Kościołem wschodnim	? Eugeniusz IV
<u>18</u>	<u>Laterański V</u>	<u>1512-17</u>	Dekrety dyscyplinarne; plany krucjaty przeciw Turkom	~100 Juljusz II i Leon X
<u>19</u>	<u>Trydencki</u>	<u>1545-63</u>	Odpowiedź na wystąpienie Lutra i innych reformatorów; dekrety definiujące doktrynę Kościoła	~450 Paweł III, Juljusz III, Pius IV
<u>20</u>	<u>Watykański I</u>	<u>1869-70</u>	Planowane były trzy sesje, odbyła się tylko jedna z powodu wojen w Europie; ogłoszony dogmat o nieomyślności Papieża gdy naucza "ex cathedra."	~800 Pius IX
<u>21</u>	<u>Watykański II</u>	<u>1962-65</u>	Przystosowanie Kościoła do potrzeb XX wieku przez ponowne odkrycie pierwotnego chrześcijaństwa; zakończenie prac SWI; 16 dokumentów: 4 konstytucje, 9 dekretów, 3 deklaracje	2,860 Jan XXIII i Paweł VI